

למי שהתפלא על המישחק הנוקשה ש הופגן על כר הדשא בבלומפילד, במשך חק בין מנצ'סטר יונייטד לנבחרת הכוכביים — התשובה לכך היא, שכל שחקן מהקבוצה האנגלית צריך היה לקבל מענק של 250 לירות סטרלינג. שהן כ־50,000 לירות ישראליות, אם היו האנגלים מנצחים את הכוכבים.

במשא ומתן בין אלה שהביאו את ה־קבוצה לבין הנהלתה היו חילוקי־דעות על הפרמיה. הנהלה ביקשה פרמיה על ביצחון או תיקו, אבל הסכימה להתפשר על ניצחון בלבד. כאשר השוהו הכוכבים את התוצאה, יכלו הצופים להרגיש שה־מישחק נעשה תכליתי יותר. הסיבה לזה הייתה נעוצה בעובדה, שהמקצוענים ה־אנגליים הרגישו איך מתעופפים להם 250 לירות סטרלינג מהידיים.

זכירה כפולה

ההכרעה מי תהיה היורדת השלישית לליגה הארצית נדחתה גם השבוע. שני מחזוריים נותרו עד סיום הליגה, ועדיין לא ידוע מי תהיה הקבוצה השלישית ש־תיפדר מהליגה הלאומית.

אחת המועמדות היא הפועל כפר־סבא. הנמצאת במקום 13 בטבלה ולה 27 נקודות. בשבת האחרונה שיחקה נגד בני־יהודה, סגנית המובילה, שהיא בעלת יומרות להיות אלופה. אוהדי הכדורגל ציפו למישחק נוקשה ומעניין, כאשר אחת מה־קבוצות נלחמת על האליפות והשניה על הישראותה בליגה. תוצאת המישחק הייתה 3:3.

היתה מילחמה נוספת במישחק הזה, פרטית יותר, של מאמן בני־יהודה, שלמה שרף. הוא גר בכפר־סבא, ושם נמצא גם העסק שלו. לפני המישחק קיבל שרף איומים רבים בטלפון משני הצדדים — אוהדי כפר־סבא, שאיימו לשרוף לו את העסק, ואוהדי בני־יהודה, שחשבו לתומם

מאמן שרף אף אחד לא טרופה

שהמאמן ימכור את המישחק לכפר־סבא. אחד מאוהדי כפר־סבא טילפן אליו, לא הודה ואיים על חייו. "בן זונה", הוא אמר, "שלא תמכור את המישחק בכפר־סבא".

גם במהלך המישחק לא רווה שרף נחת. כאשר הובילה כפר־סבא, צעקו עליו, ש־הוא מכר את המישחק, וכאשר בני־יהודה דה־בקייעו, צעקו שהוא מוכר את כפר־סבא.

"בסוף כל ליגה אני נתקל בתופעה ה־זאת", אמר המאמן, "אלה הם אנשים שמוצאים כך פורקן למתחים שלהם. חוץ מזה אני לא פוחד מכל העניין".

עסקן אידי מי הלשין

"הכל בגלל מועצת הפועלים". אמר אחד מיושבי בתי־הקפה הידועים בחיפה אל חבריו שהסכו איתו לשולחן, "אם הכדורגל שלנו היה חופשי מכל מתחים פוליטיים, הכל היה נראה אחרת, ואולי לא היינו מגיעים למצב כזה". האוהד דיבר, כמובן, על הנושא שהסעיר את חיפה כולה, החשדות והחקירות בדבר קניית מישחקים על־ידי קבוצת הפועל חיפה.

שלוש קבוצות בליגה הלאומית לא יר־דו מעולם לליגה נמוכה יותר, אלה הם מכבי תל־אביב, הפועל תל־אביב והפועל חיפה. פעם אחת היתה חיפה ממש על סף ירידה, אבא ח'ושי היה אז ראש העיר הכל־יכול וי־וסף אלמוגי שימש מוכר מועצת־הפועלים. תודות לקשרים טובים של מיספר אנשים הוקפאה הל־יגה וחיפה נשארה בליגה הלאומית.

מאז חלה הידרדרות בקבוצה, בעונות האחרונות היתה פעמים רבות בסכנת ירידה. אבל לקראת סוף הליגה הצליחה, במישחקים האחרונים, להיחלץ מהבוץ. המאבק העיקש להישאר בליגה הלאומית חרג מהקשרו הספורטיבי והפך מאבק ל־רכישת עומדת כוח במועצת פועלי חיפה, הגוף העומד מאחורי קבוצת הכדורגל.

מבקר ההסתדרות התריע בדו"ח שלו על המצב החמור במועצת פועלי חיפה, על ביובוזי כספים ללא צורך, ועל חוסר־סדר בניהול המועצה. נראה שיש לזה השפעה גם על קבוצת הכדורגל.

עד השנה האחרונה ניהל את הקבוצה אמנון צירוף, בעל רכש למכירת כרייכים. כמנהל הקבוצה רכש לעצמו צידון עמדות־יכות, כאשר הוא מנהל את ענייני

כדורגל בחיפה

ניו מתוך הסנדוויץ'־באר שלו בחיפה. במערכת הבחירות האחרונות לעירייה אירגן את כל אגודות הספורט בעיר למען אריה גוראל, וזה מינהו אחרי שנבחר, למנהל הייצור של בית־המיטבחים העיר־רוני בחיפה. שנה אחרי זה נקנה העסק על־ידי מישפחת יגאל הורביץ, וצידון פרש ממנו.

בין שחקני הקבוצה שררה מתחות ו־חוסר רצון ממינויו של צידון. השוער, בומה ויינברג, ניסה להמריד את ה־קבוצה וזה עלה לו בהעברה לקבוצת בני־יהודה תמורת יעקב אסייה, שהוא גם השוער הנוכחי. מחזיק תיק הפועל במועצת פועלי חיפה, יצחק סינאוני, פיטר את צידון, שהאשים בכך את מעסה הקבוצה לשעבר, רובי שטיין. שטיין היה פיזיותרפיסט צמוד עד היכנסו של דויד שוויצר לתפקיד מאמן הקבוצה. שטיין האמין שצידון נתן יד לסילוקו ומאז שוררת איבה בין השניים.

בינתיים נותר צידון ללא שום תפקיד בקבוצת הפועל, והוא חיפש הודמנות לה־שיב למסלקו מילחמה שררה.

כאן נכנס לתמונה עודד אייך־הירש. הירש הוא עסקן המקורב לקבוצת הפועל חיפה. לדבריו, הוא פנה אל אמנון צידון מתוך דאגה למצב הקבוצה, שהיתה שקועה עמוק בתחתית. הירש טר־ען, שאמנון צידון הציע לו להקליט את הפיזיותרפיסט דובי שטיין, כאשר הם משיחה עם קניית מישחקים. בשיחה ביניהם הוזכר פעמים רבות שמו של יצ־חק סינאוני. הם גם דיברו על מעורבותה הגדולה של המועצה בכל הקשור לקבוצה ובמיוחד למימונה.

בשיחה זו הציע הירש, באופן פרובו־כטיבי, להטות חלק מהמישחקים. שטיין קנה את העניין והתחייב לכך שהוא ימ־ציא את הכסף הדרוש. הם גם דנו בפר־טים טכניים, כיצד יגיע הכסף ולאיוזה חשבון.

מכאן קיימות שתי גירסות: דובי שטיין התכוון לכל מילה ש־אמר בשיחה המוקלטת.

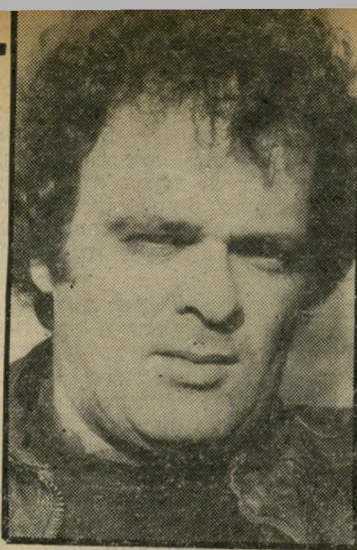
שטיין רק התלוצץ והשתמש בסיגי־נון דיבור נמלץ. אמנון צירוף הגיע עם סרטי־הקלטה למועצת פועלי חיפה והשמיע להם את

הם שמרו את הכללים. הוסיף העורך, "זו הפעם הראשונה שהתעלמו מהם". על דברים אלה אומר רונובלט: "מה שכ־בתפתי היה עדין מדי. כל מי שהיה בר־בלומפילד וראה את המישחק לא יכול היה להתעלם מהעובדות כפי שפירסמתי איתן.

"אני לא מוכן לרמות את הקוראים שלי עבור מה שנקרא כללי מישחק, אם אמנם קיימים כאלה. אם היה זה מישחק טוב, הייתל כתוב שהוא טוב, אבל אנשים עזבו באמצע, כמה מהם שרקו בבזז, ובר־מיואנוי שמעתי צופה שהתלונן שהמיש־חק לא שווה הוצאה של 700 לירות.

"אם מישהו הפר את כללי המישחק לא היה זה אני. לפני כמה חודשים הומינה התאחדות הכדורגל את קבוצת הכדורגל האנגלית סאותהמפטון לארץ. אנחנו ביי־קשנו מהתאחדות לתת את חסותנו ל־מישחק ולהעניק בהודמנות זו את הפר־טים לספורטאי השנה, שנבחרו על־ידי העיתון. כששמעה זאת מערכת ידיעות אחרונות, עשתה כל שביכולתה על־מנת להפריע לנו. היא פנתה להתאחדות וביק־שה חסות על המישחק. זה לא עזר לה הרבה ואנחנו היינו אלה שזוכו."

"אנחנו היינו הגונים במה שנוגע ל־סאותהמפטון". אמר אחד מהעורכים פיר ככריים של ידיעות אחרונות, "מעריב פיר סם כתבות על הקבוצה והבטיח שכל שח־קניה יגיע, בעוד שארבעה שחקנים מה־רכב הראשון נעדרו. אני לא רואה שהיי־נו לא הוגנים, אבל אם מעריב מרשה לעצמו להשמיץ את המישחק עם מנצ'ס־

מעשה שטיין על חי?

תוכנו. הוא דרש לפטר אנשים מסויי־מים, ביניהם דובי שטיין, כדי להשתיק את העניין. המועצה סירבה להיענות ל־דרישותיו. צידון פנה עם סרטי־הקלטה למישטרה.

עודד אייל, שלא חזו, אפשרות שבה יצא סרטי־הקלטה מהתחום הצר לגורמים אחרים, החליט להיות ער־מדינה, ולספר את כל הידוע לו. אחרי הגילויים הרא־שונים בעיתונות הוא היה נהון לאיומים מצד אוהדים קנאים.

חוד כדי כך נפתחה תיבת־פנדורה של קבוצת הפועל. התברר, על פי עדותו של שטיין, שבעבר היתה הקבוצה מעורבת בהטיית מישחק לפחות פעם אחת. היה זה במישחק נגד פתח־תקווה, שבה ניצ־חה 0:4. שטיין סיפר, שבלם פתח־תקווה דאז, יצחק רוקר, קיבל סכום של 30 אלף לירות. היה זה בעונת המישחקים 1976/77. כמה ימים אחר כך נחקרו בר־עניין זה שורה שלמה של אישים, המער־רים היטב בספורט הישראלי ובעסקונות של מועצת פועלי חיפה. ביניהם גם סינאוני.

אברהם המאירי, שהחזיק או בתיק הפועל והיום הוא ממלא־מקומו של מו־כיר מועצת פועלי חיפה, נחקר גם הוא. נחקרו אנשים נוספים ומועצת־הפועלים חרדה היום לגורלה.

לאחרונה נתגלו ראיות נוספות בדבר קניית מישחק בשנת 1970 על־ידי הקבוצה, והמישטרה ממשיכה לחקור.

אמנון צידון מנער את חוצנו מכל הפ־רשה, וטוען שאין לו שום חלק בה. העיר סוערת, ויש שמזונות שיקפאו את הל־יגה, ללא עליות או ירידות.

טר יונייטד באופן כליכך חריף, אנהנו לא נשתוק, ונדע איך להגיב על המיפ־עלים שלו בעתיד."

הנחם של תל־אביב

הפועל תל־אביב לא הבטיחה עדיין ל־עצמה את האליפות. משהו חורק קבוצת צת הכדורגל שלה. הפסדה האחרון ל־רמת־עמידר בתוצאה 2:4 הדליק אור אדום אצל קברניטי הקבוצה.

רבים טוענים, שחסרונן של הכדורגלן המצטיין ריפעת טורק מורגש במיגרש. טורק, שהיה פצוע זנזוח לאחרונה, לא ישחק עוד העונה. בביתו ביפו הוא חר־רק־שיניים וכואב את מאבקה של הקבוצה, שכל מחזור היא או־טריטו אלופה.

בקבוצת הפועל מתבדחים בהומור מריר, ואומרים שיש סיבה נוספת להפ־סדה של הקבוצה. הכוונה למאמן רמת־עמידר ושוער העבר, מיכאל (לופה) קרויש.

"הוא, הנחם של הפועל", אומרים כמה אוהדים, "בכל מישחק שהוא מופיע נגר־דנו כמאמן, או כשוער, אנחנו מפסידים". אלה מתכוונים למישחקים של הפועל נגד קבוצת הכוח רמת־גן, מכבי נתניה, וגם מכבי תל־אביב, כאשר קדוש שימש בהם שוער.

נחס או לא נחס, הפועל תל־אביב נמ־צאת במצב עדין. סיכוייה לקח את כתר האליפות גדולים. אבל בכדורגל גם ה־בלתי־אפשרי מתרחש.